

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá náboženskou konverzí a změnami, které tento obrat člověka provází. Konkrétně se věnuje konverzi k římskokatolické církvi a změně vědomí vlastní účinnosti. Cílem je odpovědět na otázky, jakým způsobem popisují konvertité sebe jako aktivní činitele v životě před konverzí a po ní a jakou roli v tomto popisu hraje víra v Boha a pocíťovaný vztah s ním. Dále jak se změnilo vědomí vlastní účinnosti vlivem náboženské víry – tedy jak vnímají konvertité sami sebe jako schopné ovlivňovat svůj život. V tom nejširším smyslu by měla práce přispívat k pochopení člověka, jeho motivů a prožívání také za pomoci jeho duchovní složky.

Výzkum byl proveden kvalitativně, formou polostrukturovaných rozhovorů s deseti konvertity, kteří se část svého života považovali za nevěřící, poté prošli zkušeností, kterou pojmenovávají jako náboženskou konverzi, nechali se pokřtít a vstoupili do římskokatolické církve. V současné době se považují za praktikující věřící.

Výsledky ukazují, že vlivem získané víry dochází ke změnám v několika oblastech, jako je víra v nedostatek kompetencí řídit vlastní život, pocíťování způsobilosti a aktivizace jedince zvláště prosociálním směrem i přes uvědomování si vlastních limitů, dále subjektivně lepší zvládání náročných situací a odlišné zdroje vědomí vlastní účinnosti. S těmito zjištěními také souvisí změna popisu své aktivní nebo pasivní role jedince, například v příběhu konverze.

KLÍČOVÁ SLOVA

náboženská konverze, změna osobnosti, vědomí vlastní účinnosti, římskokatolická církev, psychologie náboženství